

Pšchetoz možno neje, so by Křystus pšches swojeho swjateho Ducha we tajkim Człoweku bydlicz a jemu schelaku Wadu sobu dźielicz nedyrbjal, kotryž so tak šytlej Wutrobu a sewškej Sswjernoszu ja tym Sstowom prozuje.

Lehodla je schitko na tym ležane, so bychmy šebi s Zachäusom swjeru a wjeszje prjotk wšali a s Wutrobu žadali, Křystusa w o-ladacz. To je, so bychmy so swjeru kjeho Sstowu dzerželi. Tak ze Křystus sašo na nas poladacz a pšches swojeho Ducha knam nuž šajndž. Kajž Jesaias we 66. Stawi. 2. praji: Ja pak ladam na teho Hube-neho, a kiž roslamaneho Ducha je, a kiž so boji pšched mojim Sstowom. To je, schtuž do mojeho Sstowa wele dzerži, a nerad nješto pšhecziwo nemu čini, aby prjotk wošme, ton je mi luby Hošz, pola kotrehož ja rad šym. Ton je mi prawy Tempel aby Zyrkej, kotruž ja šebi šweczičzu, so bych moje Wobydlenje we nej mjet.

Steho pšhindu potom druhe krašne Ploody. Pšchetoz ton Hošz nepšhindže podarmo, ale won ze krašne a wulke Dary sobu pšchinesz, a zylje nowych Człowekow činicz, kajž my na Zachäusu widzimy. Ton hješche predy, hacž won Posnaczu Křystusowemu pšhindže, škupy Kupz, kotryž hewak na niczo, hacž jeno na šwoj Wuzitk myšlesche. Njetk šabydže won teho, a myšli na drubich Ludži, kak by šim se šwojimi Benesami a Samoženjom pomhacž moł. Taj, praji won, temu Knešej: Po tojzu mojih Kublow dam ja Křudym. Dže wošme won tež tola tak rucze druhu Wutrobu a druhe Myšlje? Predy nemožesche jemu nichto došz nadacz, njetk ma won ša to, so je rošdacž nebudže. Predy nemožesche nichto Proška wot neho doštacž, njetk ze won kojždemu dawacz. To wot ni-

čeho druheho šym nepšhindže, hacž wot Sstowa našeho Kneša Jesuša, šwitez won njetk do šwojeje Wutroby wjal je. Pšchetoz to šebi my myšlicž nedyrbimy, so temu Knešej jeno wo tašame činicz bylo je, so by won s Zachäusom pošydl a so napwezil. Won je mjet druhu Jydz jysz, kajž won tam wola Studnje Jan. 4, 32. šwojim Wuczomnikam praji. Ša je byla, so won Zachäusej we jeho Domi twerde Prjedowanje dzeržal, jeho wot Pichowanja wobroczil a kprawej Pošluschnoszi pšhecziwo Bohu pšchivedl je.

Tajke Prjedowanje wošme Zachäus swjeru horje, a posnaje, so so won hacž dotal na schelake Waschnje neprawje šadzeržal je; a da šebi to žel byčž. A dyž won predy drubim brat, drjel a drapał je, džešz je moł, kajž Škupi činija, do wostaji so won njetk teho, a ze pšchichodnje khudych Ludži Nusu wopomnicž, a jim pomhacž. Pšchetoz won šlyšchi wot Kneša Křystuša, so so Samoženje a Kublo šjepe naložicz a wuziwacz može, hacž won jo hacž dotal naložil je.

Pšchetoz pola bohatych Ludži dže so šweczo tak, so woni Benesy a Kublo na Pšchnosz naloža, jako na rjane Twarenja, wošebnu Drastu a lute Wešelje we Jydzi a Piczu a drubich Wjezach pytaju. To pak rjeka Penesy a Kublo žalošnje newužitnje wuziwacz. Pšchetoz to je tola schitko čašny o šachodny Škutf, kotryž newostane, aby so bych prawje prajil, pšchi kotrymž my newostanemy, pšchetoz my čenemy wotsal, a wostajimy šchitko tudy. A husto wostajimy my jo runje tak borsy tym, kotšiz so nam ša to nedžakuja, a my jo šim tež nepopšchjemy, jako drubim, kotrymž my jo derje popšchjemy. To widži Zachäus, nochze tehodla Penesy a Kubla wjazy, tak newužitnje wuziwacz, ale šjepe naložicz, a šebi wječny Schaz ša to kupicz. Kajž ton Kneš pola Matth. 6, 20. wuczi a